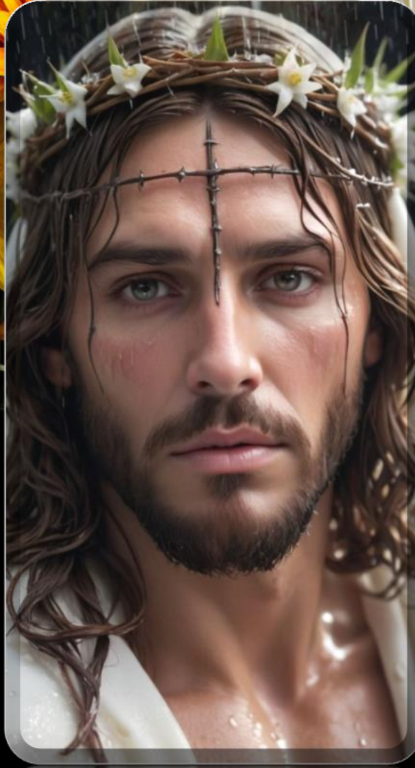
விடுதலைப் பயணம்

Pax Ravichandra

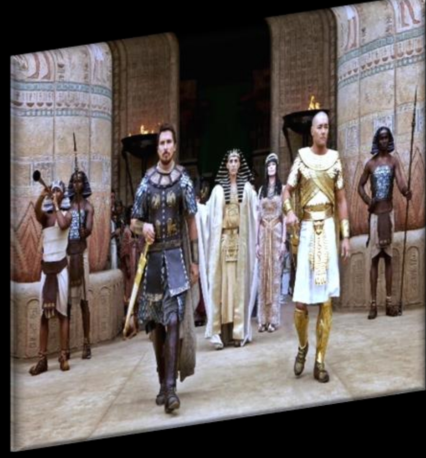
+94763223960

pax.ravichandra@gmail.com

12-12-2024

விடுதலைப் பயணம்

- -

அன்பே தெய்வம் உலகு அறியாத காலம்-
வல்லமையே தெய்வம் வாழ்வான வேதம்
கண்ணுக்கு கண், பல்லிற்குப் பல் நீதி- மூட
நம்பிக்கையில் ஊறித் திளைத்த மனித ஜாதி

பல தெய்வங்களை அஞ்சி வழிபட்ட மனிதன்
அன்பு இறைவனை அறியாத மூடன்
ஆளும் மன்னன் வாழும் இறைவனாக
நரபலி, மிருகபலி எனச் சடங்கு, வழிபாடுகள்

பகுத்தறிவால் வடிகட்டப்படாத பக்தி,
அச்சத்தால் உறைந்துபோன புத்தி
பக்தி வந்தால் புத்தி பறிபோகும்
அன்றும் இன்றும் யதார்த்மான சங்கதி

வல்ல பாரோவோ தெய்வ அம்சம்
மனித உருவில் வாழும் தெய்வம்
கட்டளையோ இறைவாக்கு-பணிந்து
தொழுதல் எகிப்திய மக்களின் வழக்கு

மோஸே, இராம்ஸே ஒன்றாய்ப் படை நடத்தி
வென்ற பல நாடுகள், பொன்னால், பெரும்
பொருளால் கருவூலத்தை நிறைத்து-வருங்கால
எகிப்தின் வாரிசுகளாய் அவர்தம் கோலங்கள்

தந்தை இறக்க, அரியணை ஏறிய பாரோ இராம்ஸே
பல்கிப் பெருகும் எபிரேயரைக் கண்டு அஞ்சி
கடின உழைப்பால் வேலை வாங்கி, அடிமைகளாய்
நடத்தி அராஜகத்தின் வடிவான இழிந்த நிலைமை

ஆளப் பிறந்தவன் பாரோ அடிமைகளாய்த்
துன்புற்று சேவகம் செய்யப் பிறந்தவன் எபிரேயன்,
அதிகாரத்தால் படைப்பலத்தால், நிலைத்த ஆட்சி
அன்போ மனங்களை ஆளும் மாட்சி
வாழும் அன்பு இறைவனோ கண் மறைந்த காட்சி

வல்லமையே இறை தன்மை-வாழும்
இறைவனாய்த் தன்னை பிரகடனப்படுத்தி
மக்களை ஆட்டுவித்த பாரோ-அஞ்சி
நடுங்கி இறைவனாய்த் தொழுத மக்கள்

அச்சமே ஆட்டிப்படைக்கும் செங்கோல், படை,
கோல் கொண்டு அரியணை அமர்ந்த மன்னனோ
வாழும் இறை அவதாரம்-அஞ்சிப் பணிந்து
தொழுதால் உயிர் வாழலாம் உத்தரவாதம்

எபிரேயப் பெண் குழந்தைகள் உயிர்வாழ, பிறக்கும்
ஆண் குழந்தைகள் அனைத்தும் நைல் நதியில் வாழும்
சோபக் முதலைத் தெய்வங்களுக்கு நரபலியாக, மகப்பேற்றுத்
தாதிகளுக்கு மன்னன் இட்ட ஆணை ஆண்டவன் கட்டளை

அடிமைகளுக்கு எவ்வித உரிமையுமில்லை-கடின
உழைப்பால் கட்டிய பெருநகரங்கள், பிரமிட்டுக்கள்,
எபிரேயர் வாழ்வு புளித்த காடியிலும் கசப்பாக-
பாரோவின் அராஜகம் நாகமாய் தலைவிரித்தாடிய யுகம்

மாளிகையில் இளங்கோவாவய் வாழ்ந்த மோஸே,
காலம் செல்லத் தான் எகிப்திய இளவல் அல்ல எபிரேயன்,
உண்மை புரிந்திட, நிலைமை மாறிட, உயிர் பிழைக்க
பாலைக்குத் தப்பியோடிய அவலநிலை

கொல்லத் தேடிய பாரோவின் வீரர்களைக் கொன்று
பாலையில் தம் ஆடுகளுக்கு நீர் காட்ட வந்த
சிபோரா சகோதரிகளை அச்சுறுத்தும் ஆண்களை வென்று,
பெண் உரிமையைக் போராடிய வீரனாய் மோஸே

சுரிகுழலும், சுந்தர மதிமுகமும்,
கொடியிடையும், கொவ்வைச் செவ்வாயுமாய்
கனிமொழி சிந்திடும் கோலமயில் காதல் மொழிய
பனிமழையில் நீராடிய காதலனாய் மோஸே

ஆடவனைக் கண்டு ஆனிப்பொன்மேனி அழகு காட்ட
நாணிச் சிவந்த கன்னி, காதலாகி கனிந்த கனி
பாலையில் பூத்த வண்ண ரோஜா- கணவனாய்
வரித்தவனோ எகிப்தின் இளையராஜா

அழகி சிப்போராவை மணமுடித்து நற்கணவனாய்
இல்லறத்தில் நிலைத்து, ஆயனாய் ஆடுகளை மேய்த்து,
இரு குழந்தைகளுக்கு தந்தையாய் மாறிய சீராளன்
தாழ்ச்சியும், சாந்தமும் நிறைந்த குணாளன்

ஆண்டுகள் ஒன்பது உருண்டோடிட
இறைவாழும் மலையில் ஓர் நாள் கண்ட காட்சி
எரிந்தும் எரியாத முட்செடியின் அருங்காட்சி
இருப்பவர் நாமே இறைவனின் மாட்சி

இறைமலைக்கு யாரும் ஏறிச்சென்றதில்லை
அருங்காட்சி காண மலையேறிய மனிதன்,பெருமழை பொழிய,
அலையலையாய் கற்கள் உருண்டோடி வர-வீழ்ந்தவன்
புதைந்திட-உயிர் காத்த சிறுவனாய் இறைவன்

என் மக்கள் படும் துயர்
என் செவிக்கெட்டியது, துயர் துடைத்திடப்
போராடு, என் மக்களைப் போக விடு
வாழும் இறைவன் என் பெயரால் ஆணையிடு

என் வாக்கு உன் வாய் வழியே
பாரோவுக்கு செய்தியாகட்டும்
இருப்பவர் நாமே எம் நாமம்
வாழும் இறைவனாய் அவர் பாவம்

எரிந்தும் எரியாத முட்செடியில்
சத்தியும், சடமுமாய் இருப்பு
ஒன்றில் மற்றொன்று நிலைப்பு, சகுண,
நிர்க்குண வடிவாய் பரப்பிரம்மம்

இருப்பவர் நாமே, ஓதித் தெளிய உண்மை புரிய
வணங்கித் தொழுத மனம், வல்ல பாரோவை
எதிர்த்து, வாடி வருந்தும் எபிரேயரை மீட்டிட
மீட்பனாய் மோஸேயின் புதுப்பயணம்

பாரோவைத் தோற்கடிக்கப் படை திரட்டிய மோஸே,
ஆயுதக் கிடங்கை மின்னலெனத் தாக்கி
ஆயுதங்களைக் கொள்ளையிட்டு-எபிரேயருக்கு
ஆயுதப் பயிற்சியளித்து போராளியாக்கிய தலைவன்

நைல் நதியில் ரோந்து வந்த கப்பல் படையை
எரிகணைகளால் தாக்கி எரித்து, மறைந்திருந்து
காலாட் படை வீரரைத் தாக்கியழித்து
பதுங்கித் தாக்கும் பாணியில் துவங்கிய புரட்சி

யோசுவாவைத் தளபதியாக்கி-தொடர்ந்து பதுங்கித்
தாக்கும் தந்திரம், பையன் உருவில் சந்தித்து
உரையாடிய இறைவனோ ‘உன் போராட்டம்
வெல்லப் பல்லாண்டு செல்லும்’-மாறாத மந்திரம்

மோஸேயை சிறைப் பிடிக்கத் தேடிய எகிப்தியப் படை
காட்டிக் கொடுக்க மறுத்த எபிரேயரோ உறவான நிலை
நாளும் திறந்த வெளியில் தூக்குத் தண்டனை-ஆளும்
மன்னன் அடிமைகளுக்கு விடுத்த அபாய எச்சரிக்கை

போரை என்னிடம் விட்டு விட்டு எபிரேய மக்களை
இறை நம்பிக்கையில் நிலை நிறுத்து- மறைந்திருந்து
பார்த்த யோசுவாவுக்கு பையன் தெரியாத கோலம்
மோஸே யாரோடு உரையாடுகிறார் புரியாத பாவம்

சோபெக் முதலைகள் நைல் நதிக்குப் படையெடுக்க
எகிப்திய, கப்பல் படையும், மீனவர்களும்,விவசாயிகளும்
சடுதியாய் மடிந்திட, குருதியால் சிவப்பான நதி, மடிந்து மிதந்த
பிணங்களாலும் மீன்களாலும் நாறிட மனங்களிலோ பீதி

விளை நிலங்கள் பாழாகக், குடி நீரும் அரிதாக
குருதியாய் மாறிய நதி, எபிரேயர் வாழும்
பகுதியில் நன்னீராய் மாறி, நலம் அளித்த
நைல் நதியோ இறைவனின் வெகுமதி

மீன்கள் செத்து நாறிட, சிவந்து கசப்பான நதி,
கல்லான பாரோவின் இதயம் கலங்கிடப் பாரோவின்
படுக்கையறை முதல் எகிப்திய குடியிருப்பு வரை
படையெடுத்த பலகோடித் தவளைகளின் ஒலி

பிணங்கள் மிதக்கும் நதியில் இருந்து
பெருகிய தெள்ளு,கொசுக்கள், எகிப்தியர் வாழ்வை
நாறடிக்க,வருந்திய குடிமக்கள்-வாழும் தெய்வம்
நான் என்ற மமதையில் ஆளும் பாரோ மன்னன்

தெள்ளு, கொசுக்களால் பரவிய கொடிய நோயாய்
கொப்பளங்கள், பாரோவையும் வாட்டிடப் பணியாத
ஆணவம், ஆணவமே அரக்க குணம், வருந்தி
இறை இரக்கத்தை மன்றாடிய எபிரேய இனம்

கால் நடைகள் சடுதியாய் மாண்டிட
தொடரும் கொள்ளை நோய், கழனி உழுதிட
கால் நடையில்லை, அருந்திடப் பால் இல்லை,
பசி, பட்டினி தலைவிரித்தாடிய கொடிய நிலை

கல்மழை பொழிந்து காயமுற்ற எகிப்தியர்
நொருங்கிய குடிமனைகள், வெட்டுக்கிளிகள்
படையெடுத்து விளைச்சலை நாசமாக்கிட
நாட்டிலே பஞ்சம், மனதிலே பேரச்சம்

உண்ண உணவின்றித் தானியக் களஞ்சியங்களை
துணிந்து கொள்ளையிட்ட எகிப்தி ஏழைகள்
பாரோவின் கொடுஞ் சினத்தால்,
பரிதாபமாய் உயிரிழந்து பல நூறு குடிமக்கள்

இறைவனோடு உரையாடிய-மோஸே மனதில் அச்சம்
வரப்போகும் இறுதித் தண்டனையோ-பாரோ மனம்
மாறிட-எல்லா எகிப்திய தலைசன் பிள்ளைகளும்
மாண்டிட, மரண அச்சுறுத்தலின் உச்சம்

இராம்ஸேயைச் சந்தித்து செய்தியைக் கூறி மனம் மாற
அழைத்த மோஸே- கல்மனம் இரும்பாகிட, கடிந்து
பிள்ளைகளை நரபலி எடுக்கும் இறைவனா எபிரேயர் தெய்வம்
மோஸேயைப் பழித்த பாரோ-எகிப்தியருக்குத் தெய்வம்

வீட்டுக்கொரு ஆட்டுக் குட்டியைக் கொன்று-குருதியால்
எபிரேயர் வீடுகளை காவல் செய்யக், கதவு நிலைகளில்
பூசிட உத்தரவிட்டு வாழும் இறைவனை அறிந்து
பணிந்து தொழுதிட எபிரேயரை வேண்டிய இறையன்பர்

பொழுது சாய்ந்திட எங்கும் தீப ஒளி நிறைந்திட,
படுக்கையை விட்டெழுந்து தூங்கும் தன் குழந்தை
அருகே விழித்திருந்த பாரோ, மரணத்தை வெல்வேன்
என் மகனை மடிய விடேன் தந்தையாய் இராம்ஸே

தீபங்கள் ஒவ்வொன்றாய் மெல்ல அணைந்திட
பரவிடும் காரிருள்-படையிருந்தும்,மந்திரவாதிகள் பலமிருந்தும்,
நான் இறைவன் என்ற ஆணவம் நிறைந்திருந்தும்
பாரோ மனதை ஆட்டுவித்த இனம் புரியாத திகில்

நடு நிசியில் காரிருளாய் மெல்லப் படர்ந்து
எகிப்திய தலைச்சன் பிள்ளைகளைக் காவு கொண்ட
காலதேவன், ஒப்பாரியும், புலம்பலும் எகிப்தை வாட்ட
தன் குழந்தையைத் தூக்கிய தந்தையோ ஆளும் தேவன்

குழந்தையின் தலை துவள, மரண வேதனையை இதயம் நுகர,
அழுத தந்தை, அழுகுரல் கேட்டு அச்சத்தோடு ஓடோடி வந்து
குழந்தையை வாங்கி மார்போடணைத்து அழுது புலம்பிய அன்னை,
பெற்றவயிறு பதறத், தந்தை மனம் நடுங்கப், பணிந்த பாரோ

பட்டத்து இளவலைத் தொட்டுத் தூக்கிய
தந்தை மனதில் சொல்லொண்ணாத வேதனை
குளிர்ந்த உடலும், துவண்ட சிரசும் மரணத்
துகிலைச் சொல்ல உடைந்த உள்ளம்

எகிப்திய இல்லமெங்கும் மரண ஓலம்
பணியாத ஆணவ மனதைப் பணியவைக்க
மரணமோ இறைவனின் லீலை, அச்சத்தில்
எபிரேயரைப் போகவிட்ட மன்னனின் ஆணை

விழிகளிலோ ஈரம், ஈன்ற தாய்கள் வயிற்றினிலோ
எரிநரகின் அவியாத கோரம், நகரெங்கும் ஒலித்த
அழுகை ஒப்பாரி, ஆளும் மன்னன் விழிகளிலும், வாழும்
குடிகள் கண்களிலும் பொங்கிய கண்ணீரோ காவிரி

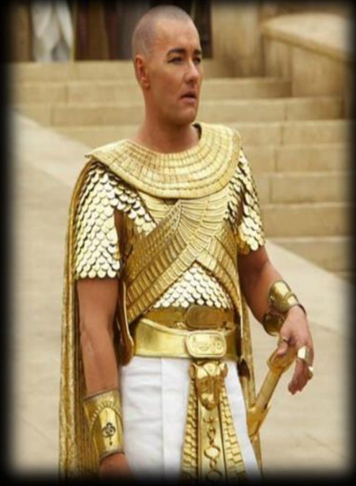

அன்னையர் விழிகளில் காயாத ஈரம்
தந்தையர் நெஞ்சில் தணியாத சோகம்
என் மகன் எங்கே? கொதிக்கும்
இதயத்தில் கொந்தளிக்கும் ஆணவம்

மழலை மொழி கேட்ட வீடுகளில்
அழுகை ஒலி, மாறாத பால் மணம்
வீசிய குழந்தையோ பிணமாக
பாரோ மனதில் ஆறாத சோகம்

ஊரெங்கும் அழுகைச் சத்தம், ஊரைவிட்டுப்
போகும் எபிரேய மக்களுக்கு தம் செல்வங்களை வாரி
வழங்கி, நன்றி சொன்ன மக்கள் மனதில் அச்சம்
விடுதலையை கொண்டாடும் எபிரேயர் மனதில் உற்சாகம்

பாலையில் சந்தித்த பயணி சொன்ன
ஒடுக்கமான மலைப்பாதை வழியே மக்களை வழி நடத்திய
மோஸே- பலநாள் கால்நடைப் பயணத்தின் பின்
செங்கடலைச் சென்றடைத்த எபிரேயர்

இறுதிச் சடங்கெல்லாம் முடிய இளகிய தந்தை மனம்
இரும்பாய் மாறிட, இறைவன் நான் என்ற ஆணவம் தலைதூக்கிட
கொதித்த உள்ளம், என் மக்களைப் பழி வாங்கிய எபிரேயரைப்
பழி வாங்கிடப் படை நடத்திய பாரோ இதயத்தில் வெஞ்சினம்

மலைப்பாங்கான பாதையில் பூமி அதிர
கடுகி விரைந்த தேர்ப்படைகள், முன் சென்ற
பாரோ மனதில் ஆக்ரோஷம்-பின் தொடர்ந்த
படையினர் மனதில் ஆறாத குரோதம்

தேர், குதிரைகளில் படைகள் கடுகி விரைந்திட,
ஆயிரமாயிரம் வீரரைப் பலி கொள்ள அதிர்ந்து
நொறுங்கிய பாதை- அஞ்சாத பாரோ நெஞ்சில்
நஞ்சான பழிவாங்கும் எண்ணமோ தீமை

பொங்கும் கடலைப் பார்த்து-நம்பிக்கை பொங்க,
இறைவன் வழிகாட்டுவார், விழித்திருந்த மோஸே-
இடையிலே எகிப்திய இளங்கோவின் உடைவாள்
கரையிலே மணலாய் பரவிக் கிடந்த எபிரேய மக்கள்

இடையிலிருந்த கொடுவாளை உருவி
கடலில் எறிந்திட-அமிழ்ந்து மறைந்த உடைவாள்,
பின் தரையில் அமர்ந்து, தன்னைத் தாழ்த்தி
உள்ளத்தில் இறைவனை வேண்டிய மனிதர்

ஆயுதத்தால் பெறும் வெற்றி நிலைக்காது
ஆண்டவனை நம்பிய உள்ளத்தில் சராணகதி
இறைவன் எம்மைக் காப்பார் மனதில் உறுதி
இரந்த உள்ளத்தில் பிறந்த ஆனந்த அமைதி

நெஞ்சமெங்கும் இறை நம்பிக்கை,
இருப்பவர் நாமே-அன்பும், உண்மையும்
கருணையுமான நிர்க்குண பிரம்மம்-பையன்
வடிவில் தரிசனமானவரோ சகுணபிரம்மம்

சத்திய தரிசனத்தால் பிறந்த அசையாத
நம்பிக்கை, இறைவனை வேண்டிய
நெஞ்சத்தில் வாஞ்சை-இறைவா நீரே
என்தன் தஞ்சம் மாறாத பிரார்த்தனை

கடலை நோக்கிய விழிகளில் ஆனந்தம்
காட்சிப் பொருளாய் அமிழ்ந்த மாட்சி மிக்க
வாளின் தோற்றம், கடல் நீர் வற்றுவதைச்
சொல்ல, மனதிலே குதூகலம்

வற்றிக் கடல் தரையாக, திறந்த வழி பாதையாக,
மக்களை வழிநடத்திட-யோசுவாவிற்கு இட்ட கட்டளை-
அலையலையாய் கடல் நடுவே
கடுகி நடந்த மக்களின் புனித யாத்திரை

மக்கள் அக்கரைசேரப்- படை தொடர
வந்த பாரரோ இக்கரையில்- கொதிக்கும்
நெஞ்சில் தணியாத கோபம், கொன்றழிக்க
முன்னேறிய படையில் புயலின் வேகம்

வற்றிய கடலில் நீர் மெதுவாய்ப் பெருக்கெடுக்க
தொலைவில் சுற்றிச் சுழன்றடிக்கும் பெரும் புயல்
எழுந்தாட, பொங்கி பெருகிய சுனாமிப் பேரலை
கண்டு அஞ்சிப் பின் வாங்கிய படை

பாரோவின் கட்டளையை மீறி-
படைகள் பின் வாங்கிட-கோபத்தின்
உச்சத்தில் பாரோ முன்னேறிட
அள்ளிச் சென்ற பேரலை

ஆணவ மன்னனும், ஆண்டவன் தூதனும்
இறுதியாய் நேருக்கு நேர் சந்தித்த பொழுது
பாரோ நெஞ்சிலே ஆறாத வெஞ்சினம்,
இறையன்பரின் நெஞ்சிலே, விடுதலையின் பேரின்பம்

பெருவேகத்தோடு படையை மூழ்கடித்த பேரலை
தேர்களும், புரவிகளும் மாளப், படை வீரர் பகடைகள்
போல் சிதறி மடிய, அழிந்த பெருஞ்சேனை-மனிதக்
குப்பையெனப் பாரோவை கரை தள்ளிய ஆழிப்பேரலை

இறைவல்லமையின் ஆர்ப்பரிப்பு- அஞ்சிய
பாரோ மனதில் மனிதன் நான் என்ற
சுயதரிசனத்தின் கசப்பு, எல்லாம் நின் செயல்
என்ற இறைமனிதர் உள்ளத்தில் பூரிப்பு

படையிழந்து, குடையிழந்து, கோல் இழந்து
குப்பையென் கரையொதுங்கிய பாரோ மனதில்
அச்சத்தின் ஆக்கிரமிப்பு, வல்ல இறைவன் ஒருவர்
உள்ளார் அனுபூதியில் அறிந்த மனதில் பேதலிப்பு

இருப்பாய், இயற்கையாய், எங்கும்
பரந்து, விரிந்த பிரபஞ்சமாய்- பரப்பிரம்மம்
அன்பாய், உண்மையாய், வல்லமையாய்-வாழும்
இறைவனோ எபிரேயரைக் காக்கும் தெய்வம்

நீடித்த சாந்தமும், பொறுமையுமான அன்பிறைவன்,
ஆணவ மன்னன் பாரே தன்னை, அனுபூதியில் அறிந்திட
இயற்கையின் வழியே ஆடிய உருத்திரதாண்டவம்- புரியாதவருக்கு
பத்துக் கொள்ளை நோய்களும் மதப்பயங்கரவாதம்

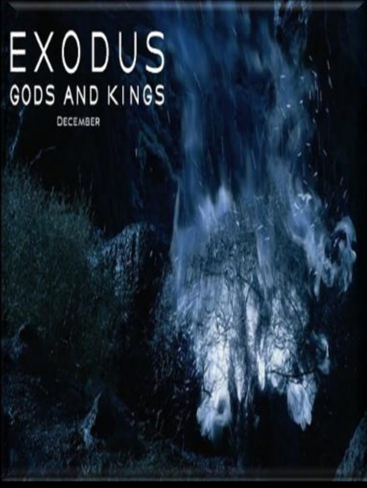

மனிதரை, மனிதன் கொன்று ஆளும் கொடுமை
மடிந்தவன் புதைந்து மறைந்திட, வென்றவன்
மன்னனாய் அரியணை அமர்ந்திட-வல்லமை
ஆளும் வர்க்கத்தின் ஆளுமையோ?

அடிமைகளின் வாழும் உரிமைக்காய்-இறைவன்
முன்னின்று நடத்திய போராட்டம் யுகப் புரட்சியானது,
ஆண்டான், அடிமை பேதமில்லை- ஆணவம்
கழித்த இதயம் இறையில்லம் பொய்யில்லை

நன்னீராய் ஓடிய நதி செந்நீராக- நாட்டில்
தவளை, தெள்ளு, கொசுக்களின் ஆரவாரம்
நலமாய் வாழ்ந்த மக்கள் உடலெங்கும்
வாட்டி வருத்தும் நோயாய் கொப்பளம்

நடமாடிய கால்நடைகள் வீழ்ந்து மடிய
மழை பொழியும் வானம் கல்மழை பொழிய
கலங்கிய மனம், பயிர் பச்சைகளை அழித்து பஞ்சத்தை
உண்டாக்க படையெடுத்த வெட்டுக்கிளிப் பட்டாளம்

பகல் வானம் இருளாக பரவிய காரிருள்
ஏற்றிய தீபங்கள் அணைய, எகிப்திய தலைச்சன்
ஆண் குழந்தைகள் மடிய எங்கும் ஒப்பாரி- எபிரேயர்
இறைவனே மெய்யான தெய்வம்-மனமே ஆர்ப்பரி

எபிரேய மக்களின் அவலம்- ஆளும்
பாரோவின் நெஞ்சைத் தொடாத அவலம்
நான் அசைந்தால் அசையும் அகிலமெல்லாமே
இறைவன் ஆடிய உருத்திரதாண்டவம்

ஆணவமோ அரக்க குணம்
தூய மனமோ இறை குணம்
ஆணவமழிந்து தூய மனம் தோன்றும்
நன்நாளே-விடுதலைத் திருநாள்

நைல் நதியில் தொடங்கி, செங்கடலில்
சங்கமித்த போராட்டம்
படைப்பெல்லாம் இறைவனுக்கு அடிமை
'பரப்பிரம்மமே வாழும் தெய்வம்''

வாழும் அன்பு இறைவனோ, படைப்பை
ஆளும் நியதி, கோல், குடை, படை, முடியோடு
அரியணை அமர்ந்து ஆளும் மன்னனோ
வெறும் புழுதி- நிஜமான சங்கதி

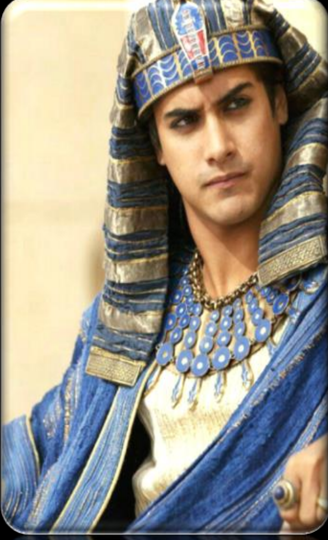
மண்ணாண்ட பாரோ இராம்ஸே
மடிந்து பிரமிட்டுக்குள் மறைந்துபோனான்
இறைவனோடு ஒன்றான மோஸே-
இன்றும் வாழும் புனிதரானார்

இறைவனும், மனிதனும் இணைந்து
நடத்திய விடுதலைப் போராட்டம்-இயற்கை
வழியாய் இறை ஆடிய உருத்திரதாண்டவம்-
இறைவனோ சச்சித் ஆனந்தம்

இருமை கடந்த இருப்பு-எல்லோரும் நலம் வாழ
விடுக்கும் அன்பின் அழைப்பு, ஆணவத்திற்கு தண்டனை,
அன்பில் நிலைத்தவருக்கு அமைதியோ இறை வெகுமதி
இறையாண்மையே ஆளும் வல்லமை மாறாத நியதி

ஆணவம், கன்மம், மாயை இருளுக்குள்
சிறையிருந்த அடிமைகள்-இருள் நீங்கி
தம்முள் ஒளி கண்ட தீபத் திருநாளாய்
விடுதலைப் பயணம்-

பாலும், தேனும் ஓடும் வாக்களிக்கப்பட்ட
வளநாடு நோக்கிய பயணம்- வாழ்வோ நாளும்
போராட்டமான துயரம்-இறைவனைச்
சோதித்த கடின உள்ளத்தோரின் அவலம்

பாலும், தேனும் ஓடும் வளநாடு நாடு உலகில்
இல்லை, அமைதி வாழும் மனமே இறையில்லம்
உள்ளுணர்வின் உன்னதமாய் இறைவன்
தூய மனத்தவருக்கே சத்திய தரிசனம்

உன்னதங்களில் இறைவனுக்கு மகிமை
பூவுலகில் நல்மனத்தவருக்கு அமைதி
இயேசு பிறப்பின் நற்செய்தி-

உள்ளுணர்வும், நல்மனமும் ஒன்றே
ஆணவம் கழித்த நல்மனம் நம்முள்ளே
''நல்மனமே வாக்களிக்கப்பட்ட பூமி''
இறைவாழும் இல்லமே பெருங்கோயில்

ஆணவ வடிவாய் பாரோ- நல்மனமாய் மோஸே
தன்னுள் நுழைந்து தன்னை அறிந்த மனிதர்
வாக்களிக்கப்பட்ட பூமியை தனக்குள் கண்டு
பேரின்பத்தில் நிலைத்த இறைமனிதர்- மோஸே-ஒருவரே

வாழும் ஒரே இறைவனை எரிந்தும்
எரியாத முட்செடியில் கண்ட மனிதன்
தன்னை ஆகுதியாக்கி- எபிரேயர் விடுதலையை
வேள்வியாக்கிய மோஸே புனிதர்

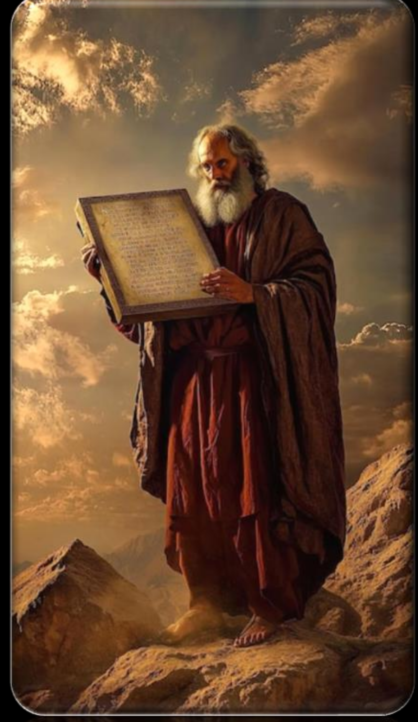

பத்துக் கொள்ளை நோய்களிலும்
இறைவல்லமையைக் கண்டும் காணாத
பாரோவோ அகக்குருடன்- ஆணவத்தில்
நிலைத்து அழிவைக் கண்ட மூடன்

மனித வாழ்க்கைக்கு மரணம் முடிவல்ல
கல்லறை அதன் கடைசி இருப்பிடமுமல்ல
மனிதா நீ மண்ணாயிருக்கிறாய் மண்ணிற்கே
திரும்புவாய்- அழியும் உடலுக்கே அன்றி
அழியாத ஆன்மாவிற்கல்ல

எரிந்தும் எரியாத முட்செடியில் சத்தியும்,
சடமும் கடந்த,புனித நெருப்பாய்’’-இறை தரிசனம்
ஏகன் இறைவனின் பிரசன்னம்

அடி முடி காணாத அக்கினி ரூபம்
இருளகற்றும் ஒளியாய் இறை வடிவம்
பல் தெய்வங்களை வழிபடும் உலகில்-
ஏகன் இறைவன் என்ற மோஸேயின் வாதம்
பத்துக் கொள்ளை நோய்களும்-வல்லமையே வேதம்
என்ற வாதத்திற்கு சவாலான சங்கநாதம்

அழுகைச் சுவரிலும், அல் அக்ஃஸாவிலும்
தொழுதும் ஓயாத யுத்தம்
புனித பூமியெங்கும் மனித இரத்தம்
அமைதி எட்டாத நிலவாக, குண்டுச் சத்தம்

ஏதேன் தோப்பும், எரி நரகும் நம்முள்ளே
தெரிவு நம் முன்னே
அறிவுக் கனியும், வாழ்வுக் கனியும் மனதில்,
இருமை கடந்த தூய மனதிற்கே அமைதி

பகைமையைப் பகைமையால் தணிக்க முடியாது
பகைமையை அன்பினால் தணியுங்கள்
என்றுமுள்ள தர்மம் இதுவே

அடிமையாய் பிறந்து, அரண்மனையில்
இளங்கோவாய் வளாந்து-பகைவர்
அஞ்சி நடுங்கிடப் படை நடத்தி, வெற்றி
வாகைசூடி, பாரோவுக்குப் பிரியமானவன்

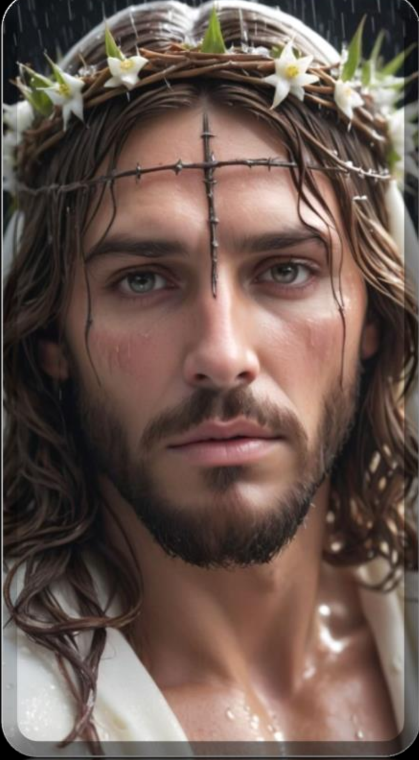

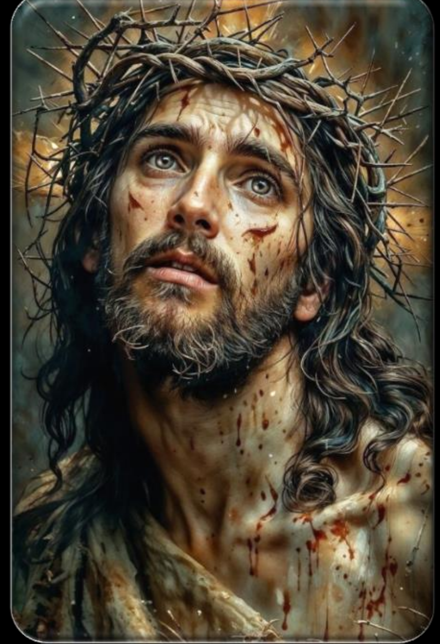
காலம் மாறிட, எபிரேயனாய் தன்னை அறிந்து
பாரோவுக்கஞ்சி பாலையில் ஒளிந்து
பகைவரை கொன்று, இடையனாய் மாறி
இறை தரிசனத்தால் ஆணவம் துறந்த மனிதன்

மெய் இறைவனை தரிசிக்க பேறுபெற்ற புனிதன்
எபிரேயர் விடுதலைக்காய் இறைவன் தெரிந்த
பணியாளன், இறுதிவரை இறைபணி புரிந்து
மக்களை வழி நடத்திய மா மனிதன்

நம்பிக்கையோடு இறைவனைச் சரணடைந்த
மோஸே- பரபூரண சரணாகதியே விடுதலை,
தன்னுள் விடுதலை கண்ட மனிதன்-வாக்களிக்கப்பட்ட
வளநாடு தூய மனம் அறிந்து இன்புற்ற புனிதன்

வல்லமைதான் தெய்வம் என்ற பாரோ
வாடி உண்மையை அறிய, அக வெறுமையைப் புரிய
கொள்ளை நோய்களும்,எபிரேயருக்கு வற்றி வழிவிட்டு,
எகிப்தியரை வாட்டிய கடலும் வல்லமைக்குச் சான்றானது

இயற்கை அடிபணிய இருப்பவர் நாமே என்ற
வாழும் இறைவனை-எபிரேயரும் அறிய
வல்லமையும், அன்பும் ஒன்றான வாழும் இறைவன்
தம்மை வெளிப்படுத்திய நிகழ்வானது

ஒடுக்கப்பட்டோருக்கு விடுதலையும்
ஒடுக்குவோருக்கு நீதித் தீர்ப்பும் வழங்கி,
தம்மை வெளிப்படுத்திய அன்பிறைவன்
நம் தகப்பன்

அன்பினால் இன்புற்று தம்மை வெறுமையாக்கி
அடிமையின் கோலம் பூண்ட மனுமகன்
அநீதத் தீர்ப்பையும் அமைதியோடு ஏற்று
கசை, வசை, வாதை கடந்த அன்பன்

கல்வாரி வரை சிலுவை சுமந்து
வதைப்போரையும், வசைபாடுவோரையும்
மன்னிக்கத் தந்தையை வேண்டி
அன்பே தெய்வம், உண்மையே பாதை
வாழ்வாலும், போதனையாலும் காட்டியபோதும்
அறியாத ஆணவக் குருடர்
வல்லமைதான் தெய்வம் என்ற மூடர்

அச்சம்தான் தெய்வம் அலகையின் வேதம்
அன்பே தெய்வம் வாழ்வாலும், போதனையாலும்
வாழ்ந்து காட்டிய மனுமகனின்,
வாழும் இறைமகனின் மாறாத கீதம்

எரிந்தும் எரியாத முட்செடியில் இறை தரிசனமோ
நிர்க்குண பிரம்மம், ஓங்கார நாதமாய் வார்த்தை,
தபோர் மலையில் மறுரூபமான மனுமகனோ
மோஸே கண்டு களித்து உரையாடிய சகுண பிரம்மம்

இன்பமே சூழ்க-எல்லோரும் நலமே வாழ்க
எல்லாப் புகழும் இறைவனுக்கே
Pax Ravichandra-27-11-2024

Why the world still believe in Arms rather than love to achieve peace and brotherhood

This is a profound and complex question that has puzzled many. History shows us that conflicts often arise from misunderstandings, fear, and competition for resources. Arms and force have unfortunately become tools of power and control. Many leaders and nations believe that showing strength through military means can deter potential threats and maintain order.

However, there are countless individuals and organizations dedicated to promoting peace and love as the true path to harmony. Initiatives focusing on dialogue, understanding, and empathy have shown that it is possible to resolve conflicts without violence.

In the words of Martin Luther King Jr., "Love is the only force capable of transforming an enemy into a friend." The challenge is to shift societal and political perspectives to prioritize these values over aggression. Small acts of kindness and understanding can build a foundation for greater change.

What are your thoughts on how we can encourage more peaceful approaches globally?

Jesus' Teachings on Peace (Christianity)
Jesus Christ emphasized love, forgiveness, and peace. He taught the importance of loving one's enemies, turning the other cheek, and pursuing peace with all people. Central to His message is the concept of reconciliation and forgiveness, as illustrated in the Sermon on the Mount.

Buddha's Teachings on Peace (Buddhism)
Buddhism teaches the Noble Eightfold Path as a way to end suffering and achieve inner peace. Key principles include right understanding, right intention, right speech, and right action. Compassion and mindfulness are essential to creating a peaceful mind and a peaceful world.

Muhammad's Teachings on Peace (Islam)
Islam emphasizes peace through submission to the will of Allah. The word "Islam" itself means peace. The Quran and Hadiths advocate for justice, compassion, and the peaceful resolution of conflicts. Charity, patience, and brotherhood are also central themes.

Hindu Teachings on Peace
Hinduism promotes peace through the principles of Ahimsa (non-violence) and Dharma (righteousness). The Bhagavad Gita and other scriptures emphasize living in harmony with others and the universe. Inner peace is achieved through self-discipline, meditation, and devotion to God.

Jewish Teachings on Peace (Judaism)
Judaism teaches the pursuit of peace (Shalom) as a fundamental value. The Torah and Talmud emphasize justice, kindness, and the importance of community. The concept of Tikkun Olam (repairing the world) encourages actions that promote peace and harmony.

Sikh Teachings on Peace (Sikhism)

Sikhism promotes peace through the principles of equality, justice, and service to others. Guru Nanak, the founder of Sikhism, taught the importance of living truthfully and harmoniously. Sikhs are encouraged to practice non-violence and seek peaceful solutions to conflicts.

Each religion brings a unique perspective on achieving peace, yet they all share common themes of love, compassion, and the importance of harmonious living. It's a reminder that despite different paths, the destination—peace—is universally cherished.

The ten plagues in Egypt, as described in the Book of Exodus in the Bible, were a series of devastating events brought upon Egypt by God to compel Pharaoh to release the Israelites from slavery. The cause of these plagues was Pharaoh's repeated refusal to free the Israelites, despite Moses's requests on God's behalf. Each time Pharaoh refused to let the people go, God sent another plague, each progressively more severe than the last, to demonstrate His power and compel Pharaoh to relent.

Here's a summary of the ten plagues:
1. **Water Turned to Blood** - The Nile River turned to blood, killing fish and making the water undrinkable.
2. **Frogs** - Frogs swarmed Egypt, invading homes and disrupting daily life.
3. **Gnats or Lice** - Dust turned into gnats or lice, which afflicted people and animals.
4. **Flies** - Swarms of flies invaded Egypt, causing significant disruption and discomfort.
5. **Livestock Disease** - A disease killed the Egyptians' livestock, but Israelite animals were spared.
6. **Boils** - Painful boils afflicted Egyptians and their animals.
7. **Hail** - A severe hailstorm destroyed crops, livestock, and property.
8. **Locusts** - Locusts consumed any remaining crops, leaving Egypt desolate.
9. **Darkness** - Darkness covered Egypt for three days, but the Israelites had light in their homes.
10. **Death of the Firstborn** - The final and most devastating plague: the death of every Egyptian firstborn child, including Pharaoh's son. The Israelites were spared by marking their doorposts with lamb's blood, which God instructed Moses to tell them to do.

The purpose of these plagues was both punitive and revelatory: to punish Pharaoh for his oppression and to demonstrate to Egypt and the Israelites the power and sovereignty of the God of Israel. After the tenth plague, Pharaoh finally allowed the Israelites to leave, which led to the Exodus from Egypt.

The narrative of the ten plagues in Egypt can certainly raise challenging questions about the nature of God's actions and how they align with ideas of justice, mercy, and even the concept of terror. In the context of the story, God used increasingly severe measures to persuade Pharaoh, who repeatedly hardened his heart and refused to free the Israelites from slavery.

Here are some ways to understand this narrative:

1. **Judgment on Oppression and Injustice**: The plagues are often viewed as a form of divine justice. Egypt had subjected the Israelites to harsh slavery, and Pharaoh had ignored numerous chances to avoid further suffering by letting them go. The escalating severity of the plagues was, therefore, a response to Pharaoh's stubbornness and unwillingness to correct a deeply unjust situation.
2. **Revealing God's Power and Authority**: In the biblical context, each plague demonstrated God's authority over the elements, animals, health, and life itself, making it clear to the Egyptians and the Israelites that the God of Israel was powerful and sovereign over all creation. This demonstration was intended to break Egypt's reliance on their own gods and idols, showing that they could not save them from the God of Israel.

3. **The Concept of Free Will and Hardening of Hearts**: Pharaoh's repeated refusals highlight the theme of free will and stubbornness. Initially, Pharaoh hardened his own heart against the Israelites and God's request. However,

later in the story, it also says that God hardened Pharaoh's heart, a concept that has been interpreted in different ways. Some suggest that God was simply allowing Pharaoh's character to play out to its natural consequences, while others see it as an indication that Pharaoh was being used as an instrument to show God's power.

4. **Terror as a Last Resort**: God didn't begin with the most severe plague but escalated them progressively, seemingly giving Pharaoh time to reconsider with each one. Many interpret this as a sign of patience and a desire for Pharaoh to relent without total devastation. The final plague, the death of the firstborn, was only sent after repeated refusals. It's seen as a last resort rather than an immediate act of terror.

5. **Protection for the Israelites**: While the plagues were destructive to the Egyptians, the Israelites were spared from most of them, and God gave them instructions on how to protect themselves from the final plague by marking their doorposts with lamb's blood. This protection is often seen as a sign of mercy and grace.

In sum, from a biblical perspective, the plagues were not intended as arbitrary terror but rather as acts of judgment and as means of liberation for the oppressed Israelites. The narrative emphasizes that God was acting in defense of the enslaved Israelites, while also giving Pharaoh multiple opportunities to avoid further suffering through repentance and obedience.

-During the time traditionally associated with Moses, ancient Egypt had a rich and complex pantheon of gods, which were worshipped through various practices, ceremonies, and rituals. Here's a look at some prominent Egyptian gods at the time, as well as those worshipped by other cultures in the region:

1. **Egyptian Gods**
   - **Amun-Ra**: As a fusion of Amun, the hidden god, and Ra, the sun god, Amun-Ra was a powerful deity in Egypt's New Kingdom. He represented both creation and the life-giving sun, symbolizing power and kingship.
   - **Osiris**: The god of the afterlife, death, and resurrection, Osiris was central to Egyptian beliefs about life after death. Pharaohs were believed to become Osiris in death, ensuring their eternal life.
   - **Isis**: The goddess of magic, motherhood, and protection, Isis was highly revered and associated with powerful magic that could protect and heal. She was the sister and wife of Osiris and mother of Horus.
   - **Horus**: Often depicted as a falcon, Horus was associated with kingship and the sky. He was considered a protector of the pharaoh, believed to be his earthly manifestation.
   - **Anubis**: God of mummification and the protector of graves, Anubis had a key role in the rituals surrounding death and burial.
   - **Hathor**: A goddess of love, beauty, music, and motherhood, Hathor was associated with the sky, dancing, and fertility.
   - **Thoth**: God of writing, wisdom, and the moon, Thoth was often associated with knowledge and recording, believed to be a scribe for the gods.

During Moses' time, Egypt was deeply polytheistic, and its religious system involved various temples, priests, and sacred animals. Pharaohs were also considered divine and were worshipped as gods in human form.

2. **Canaanite and Other Regional Deities**
   - **Baal**: In the land of Canaan, Baal was a prominent god associated with storms, rain, fertility, and agriculture. Baal was often worshipped by the Canaanites, including some groups among the Israelites who encountered these practices.
   - **Asherah**: Sometimes considered a consort of Baal or El, Asherah was a goddess of fertility, motherhood, and the sea, often represented by sacred trees or poles.
   - **El**: Often regarded as the chief deity in the Canaanite pantheon, El was considered a fatherly god, associated with creation and authority.
   - **Molech (Moloch)**: Associated with the Ammonites, Molech was a deity to whom child sacrifices were sometimes offered, according to ancient texts.

3. **Israelite Beliefs at the Time**

The Israelites worshipped **Yahweh** as their one God, and Moses was instrumental in leading them away from polytheistic influences. However, it was a struggle for the Israelites to maintain monotheism, especially after exposure to Egyptian and Canaanite practices.

In ancient Egyptian religion, several gods were associated with the Nile River, each representing different aspects of the river's life-giving qualities, its power, and its role in Egyptian society. Here are some of the key deities associated with the Nile:

1. **Hapi**

- **Role**: Hapi was the god of the Nile's annual inundation (flooding), which was critical for agriculture, as it deposited nutrient-rich silt onto the riverbanks. The flood ensured a bountiful harvest, which in turn supported Egypt's prosperity.
- **Depiction**: Hapi was often depicted as a man with a large belly and breasts, symbolizing fertility and abundance, and he was sometimes shown with blue or green skin, representing water and vegetation.
- **Significance**: As a central figure in Egyptian life, Hapi was revered in rituals to ensure the Nile's steady flow and to secure the yearly flood.

2. **Khnum**

- **Role**: Khnum was considered the god of the source of the Nile and was thought to control its waters. He was also a creator god who shaped humans and animals on a potter's wheel, using clay from the Nile.
- **Depiction**: Khnum was often depicted with the head of a ram and was considered a guardian of the Nile's headwaters.
- **Significance**: As a creator and protector of the river, Khnum was honored for ensuring the Nile's water supply and was also associated with fertility and life.

3. **Osiris**

- **Role**: Osiris, while primarily the god of the afterlife, was closely associated with the Nile because of his connection to death, rebirth, and the annual agricultural cycle. The Egyptians believed the yearly inundation of the Nile was due to Osiris' resurrection, symbolizing renewal and life.
- **Depiction**: Osiris was usually shown as a mummified man with green skin, symbolizing rebirth and vegetation, or black skin, symbolizing the rich, fertile silt of the Nile.
- **Significance**: As god of resurrection and regeneration, Osiris symbolized the Nile's role in the ongoing cycle of life, death, and rebirth.

4. **Sobek**

- **Role**: Sobek was a crocodile god associated with the Nile's strength, ferocity, and sometimes its dangers. He was believed to protect Egyptians from the river's hazards, such as dangerous animals, and symbolized the untamed aspects of the Nile.
- **Depiction**: Sobek was typically shown as a man with the head of a crocodile, often wearing a crown with the sun disk and two tall plumes.
- **Significance**: As a protective deity, Sobek was also associated with the pharaoh's power and strength, which the Nile helped sustain.

5. **Anuket**
- **Role**: Anuket was a goddess of the Nile’s cataracts (rapids) and the river’s flow, especially in southern Egypt (Nubia). Her role extended to being a goddess of fertility, since the Nile’s waters supported life along its banks.
- **Depiction**: Anuket was often depicted as a woman with a tall headdress resembling reeds or ostrich feathers.
- **Significance**: Honored for providing life-giving water, Anuket was part of the annual Nile festival, where Egyptians would offer thanks for the river’s blessings.

Each of these deities represented various facets of the Nile’s significance in Egyptian culture—its agricultural fertility, its life-giving waters, and its potential dangers. Worshipping these gods helped Egyptians feel connected to the river that was essential to their survival.

The concept of the "Promised Land" has origins in religious and historical texts, notably in the Abrahamic faiths. In the Hebrew Bible, it is the land God promised to Abraham and his descendants—a territory of abundance and spiritual significance. For the Israelites, this land, identified as Canaan (which includes modern-day Israel and Palestine), represented a place of peace, prosperity, and divine blessing. It became central in the stories of their journey from slavery in Egypt to freedom, symbolizing both physical and spiritual liberation.

Beyond religious texts, the "Promised Land" has grown into a metaphor for any ideal destination or goal, often representing a place or state of fulfillment, hope, or dreams coming true. It can signify a long-sought after goal or a personal journey toward one's aspirations and peace.

So, while its literal origin is religious and geographic, its true meaning in a broader sense has evolved to signify a journey toward an ideal, a dream, or a place of safety and fulfillment.

The concept of the Promised Land is a central theme in the Abrahamic religions, including Judaism, Christianity, and Islam. It refers to a land that God promised to Abraham and his descendants as their inheritance.
Here are some key aspects of the Promised Land:
Biblical Origins: The promise of the land is first mentioned in the Hebrew Bible (Old Testament) in Genesis, where God promises the land of Canaan to Abraham.
Geographical Location: The Promised Land is generally understood to be the region of Canaan, which roughly corresponds to modern-day Israel and the Palestinian territories.
Symbolism: The Promised Land is not only a physical place but also carries significant spiritual and symbolic meaning. It represents a place of divine blessing, prosperity, and fulfillment.
Different Interpretations: The concept of the Promised Land has been interpreted differently by different religious groups and individuals throughout history. Some see it as a literal, earthly land, while others view it as a spiritual or metaphorical destination.
Modern Significance: The concept of the Promised Land continues to be relevant today, particularly in discussions about the Israeli-Palestinian conflict. Both sides claim historical and religious rights to the land, making the issue highly complex and contentious.
It's important to note that the concept of the Promised Land is a complex and multifaceted one, with different interpretations and implications for various religious and political groups.

In Islam, the concept of the Promised Land is not as central as it is in Judaism and Christianity. While the Quran acknowledges the promises made to Abraham and his descendants, it does not explicitly define a specific geographical location as the Promised Land.

Here are some key points to consider:

Promise to Abraham: The Quran recognizes God's promise to Abraham and his descendants, but it emphasizes righteousness and obedience to God as the condition for inheriting the promise.

Focus on Righteousness: The Quran stresses that the true inheritance of the Promised Land is reserved for the righteous, regardless of their lineage or ethnic background.

Jerusalem's Significance: While not explicitly called the Promised Land, Jerusalem holds immense significance in Islam. It is considered the first Qibla (direction of prayer) and the third holiest site in Islam after Mecca and Medina.

Modern Interpretations: Some Muslims interpret the Promised Land as a spiritual or metaphorical concept, representing a state of peace, justice, and divine guidance. Others argue that the promise is tied to specific geographical locations, such as Palestine, which has historical and religious significance for Muslims.

It's important to note that there are diverse interpretations of the Promised Land within Islam. Some scholars and individuals emphasize the spiritual and metaphorical aspects, while others focus on the historical and territorial claims. The understanding of the Promised Land in Islam is often influenced by various factors, including religious beliefs, political ideologies, and personal interpretations of the Quran and Islamic traditions.

The concept of the Promised Land is central to Judaism, Christianity, and Islam, but there are significant differences in how each religion interprets and applies it:

Judaism:

- **Literal Interpretation:** Judaism generally views the Promised Land as a specific geographical location, primarily the land of Israel.
- **Divine Covenant:** The promise to Abraham and his descendants is seen as a divine covenant, establishing a deep historical and religious connection between the Jewish people and the land.
- **Zionism:** The Zionist movement, which emerged in the late 19th century, emphasizes the importance of a Jewish homeland in the Land of Israel as a fulfillment of this promise.

Christianity:

- **Spiritual and Literal Interpretations:** Christianity has both spiritual and literal interpretations of the Promised Land.
- **Spiritual Realm:** Some Christians view the Promised Land as a spiritual or heavenly destination, symbolizing eternal life and the Kingdom of God.
- **Earthly Realm:** Others believe in a literal interpretation, often associating it with the land of Israel, particularly in relation to the return of Christ and the establishment of a messianic kingdom.

Islam:

- **Spiritual Emphasis:** Islam generally emphasizes the spiritual aspects of the Promised Land, focusing on righteousness and obedience to God as the true inheritance.
- **Jerusalem's Significance:** While not explicitly called the Promised Land, Jerusalem holds immense significance in Islam as the first Qibla (direction of prayer) and the third holiest site.
- **Diverse Interpretations:** Some Muslims interpret the Promised Land as a spiritual or metaphorical concept, while others argue for a more literal interpretation, often associating it with historical and territorial claims, particularly in relation to Palestine.

Key Differences:

- **Geographical Focus:** Judaism and Christianity often associate the Promised Land with specific geographical locations, particularly the land of Israel, while Islam places more emphasis on spiritual and moral qualities.
- **Divine Covenant:** Judaism and Christianity view the promise as a divine covenant with specific people (Jews and descendants of Abraham), while Islam emphasizes the importance of righteousness and obedience to God for all believers.
- **Messianic Expectations:** Judaism and Christianity have messianic expectations associated with the Promised Land, while Islam focuses on the spiritual and moral dimensions of the promise.

It's important to note that these are general trends, and there are diverse interpretations and beliefs within each religion. The concept of the Promised Land continues to be a complex and contested issue, particularly in the context of the Israeli-Palestinian conflict.